

Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Warszawie

za pośrednictwem

Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie

ul. Bagatela 14 00-585 Warszawa

Odwołanie

od decyzji PINB w Warszawie znak PINB/I OT/MML/7353/6096/08 z dnia 4.04.2010 r. w sprawie umorzenia postępowania w sprawie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie.

Decyzji zarzucam naruszenie:

- art. 7, 8, 9, 11, 77, 105, 107 § 3 kpa – poprzez brak logicznego uzasadnienia, brak kwalifikacji inwestycji w świetle ustawy Prawo budowlane, bezprawne zwolnienie inwestora z obowiązku przestrzegania ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu terenu,
- art. 153 oraz 170 ppsa – z uwagi na to, iż sądy orzekały głównie w oparciu o przepisy Prawa budowlanego, których organ nie stosował przy kwalifikacji inwestycji.

Uzasadnienie

W utrwalonym orzecznictwie sądowno-administracyjnym osnowę decyzji uznaje się za jeden z najistotniejszych elementów decyzji administracyjnej. Okoliczność, że strona wywnioskowała ostatecznie, jaka jest treść decyzji, nie oznacza, że ustawowe wymogi proceduralne nie zostały naruszone – nie może to mieć wpływu na ocenę wagi wskazanego naruszenia. Wagę naruszenia uznanego przez Sąd za rażące potwierdza treść art. 8 k.p.a. zobowiązującego organy administracji publicznej do prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów państwa i kulturę prawną obywateli. Sformułowanie osnowy decyzji (w niniejszej sprawie zabrakło w niej

przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r.) w taki sposób, że strona musi domyślać się jego treści, niewątpliwie zasadę tę narusza. Strona podziela pogląd wyrażony w wyroku z dnia 17 marca 2006 r. (II OSK 646/05), że osnowa decyzji jest jej kwintesencją, wyraża bowiem rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego.

W tym miejscu dla potwierdzenia naruszenia procedury administracyjnej posłużę się stanowiskiem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego zawartym w decyzji z dnia 5.08.2010 r. (uchylono tu decyzję Wojewody Łódzkiego), który wskazał, że (cyt.):

Organ jest obowiązany do takiego wyjaśnienia motywów rozstrzygnięcia, aby w wyższej instancji mogła zostać oceniona jego prawidłowość, zaś strona mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy załatwianiu sprawy (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 stycznia 2009r., sygn. akt SA/Wa 1245/08). Celem uzasadnienia jest bowiem wykazanie prawidłowości procesu myślowego, który doprowadził do ustalenia treści rozstrzygnięcia (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 października 2008r., sygn. akt VI SA/Wa 1189/08).

W świetle powyższego należy podkreślić, iż Pani Matalińska kompletnie nie zna przepisów prawa budowlanego oraz prawa administracyjnego, albowiem decyzja narusza wszelkie standardy obowiązujące w Polsce, gdyż jedyną przesłanką potwierdzającą słuszność stanowiska wyżej wymienionej jest § 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (zgodnie z decyzją). Stowarzyszenie nie zna jednakże takiego rozporządzenia wydanego w dniu 22.06.2010 roku – **być może jest to prywatne rozporządzenie organu (o ile zatrudnia on Ministra Infrastruktury we własnej osobie).**

Stowarzyszenie uważa, iż urzędnik winien chociaż odrobinę znać przepisy prawa budowlanego i orzekać na podstawie ustawy Prawo budowlane. Oczywiście można przyjąć, iż maszt nie jest wolnostojącym obiektem budowlanym – przynajmniej teoretycznie, jako że nie można wykluczyć, że Pani Ma-

talińska naocznie się przekonała, że inwestor rzeczony maszt osobiście podtrzymuje albo może nawet nosi na plecach. Organ jednakże pomijając przepisy prawa budowlanego winien to wyjaśnić w decyzji i przekonać, iż NSA ich również nie stosował.

Dla niniejszej sprawy NSA II OSK 1458/07 w wyroku z dnia 25.11.2008 r. sformułował następującą ocenę prawną:

Dokonaną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wykładnię art. 3 pkt 1b Prawa budowlanego i pkt 3 tegoż artykułu należy uznać za uprawnioną. W myśl powołanego art. 3 ust. 1 pkt 1b obiektem budowlanym jest budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami a zgodnie z pkt 3 przez budowle należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, w tym obiekty przykładowo tam wymienione m.in. wolno stojące maszty antenowe czy fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

W decyzji organ podkreśla, iż inwestor złożył identyfikację przedsięwzięcia pod względem sporządzenie raportu o jego oddziaływaniu na środowisko, które sporządziła Pani Anna Warżała, jednakże organ nie wskazuje podstawy prawnej dla tego dokumentu. Brak również wskazania, czy pani Warżała działała na podstawie upoważnienia Sejmu RP. Organ nie ma prawa działać na podstawie przepisów skleconych przez inwestora nawet wówczas, gdy ten zapłacił za czynności danego pracownika, albowiem w dalszym ciągu jest to traktowane jego przestępstwo.

Oczywiście organ stwierdza, iż stacja składa się tylko z masztu oraz anten, które zgodnie z decyzją są budowane. Jest to zatem pierwsza tego typu działająca inwestycja na świecie i nie ma do niej zastosowania zdaniem organu art. 33 ust 1 ustawy Prawo budowlane. Jednakże przepisy mówią o montażu a nie o budowie.

Jako Prezes Stowarzyszenia nie jestem w stanie ustosunkować się do tak perfekcyjnej decyzji, która co prawda nie zawiera przepisów prawa budowlanego kwalifikującego inwestycję jako całość, nie odnosi się do prawomocnych orzeczeń sadu, nie zawiera logicznego i spójnego uzasadnienia, lecz ma najważniejszy jej element – podpis Pani Barbary Matalińskiej, tym bardziej iż treść decyzji pokazuje, że osoba ta posiada jakąś wiedzę lecz na pewno nie z zakresu prawa budowlanego.

Doprawdy jest to kompromitujący i żenujący pokaz niekompetencji urzędnika polskiego.

W kwestii kwalifikacji robót budowlanych i tym samym konieczności uzyskania przez inwestora pozwolenia na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego Stowarzyszenie podziela oficjalny pogląd Prezes NSA w Warszawie Profesora Romana Hausera, który podkreślił:

Zgodnie z art. 15 § 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Oz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) Naczelny Sąd Administracyjny podejmuje uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Analiza orzecznictwa NSA wskazuje na to, że w orzeczeniach tego Sądu dominuje pogląd, że w przypadku budowy całej stacji bazowej telefonii, tzn. wraz z realizacją masztów stabilizowanych linami, montażem anten na adapterach lub ewentualna adaptacja pomieszczenia budynku, na dachu którego jest realizowana inwestycja – takie zamierzenie inwestycyjne wykracza poza pojęcie „instalacji na obiektach budowlanych urządzeń” emitujących pola elektromagnetyczne **i wymaga uzyskania ostatecznej decyzji zezwalającej na budowę na podstawie art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego** (por. wyrok z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 1458/07, wyrok z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 971/08, wyrok z dnia 27 maja 2009 r., sygn. akt II OSK 841/08, wyrok z dnia 10 października 2007 r., sygn. akt II OSK 13330/06). Podobnie przykładowo najnowsze orzeczenia WSA w Rzeszowie II SA/Rz 289/10 w wyroku z dnia 1.06.2010 r., WSA w Gliwicach II SA/Gl 166/10 w wyroku z dnia 19.05.2010 r., WSA w Gdańsku II SA/Gd 767/09 z dnia 18.03.2010 r..

Wnoszę, aby WINB w Warszawie dokonał oceny merytorycznej oraz prawnej decyzji pod kątem zastosowanych przepisów z uwzględnieniem toku myślenia urzędnika, albowiem tylko organ nadrzędny jest w stanie ocenić tę żenującą decyzję. Społeczeństwo również będzie mogło dokonać konfrontacji stanowisk. Jednocześnie informuję Panią Barbarę Matalińską, iż niniejsze odwołanie wraz z jej decyzją zostanie podane do publicznej wiadomości po-

przez umieszczenie na stronie www.prawodozycia.pl z podaniem jej imienia i nazwiska.

W załączeniu:

- Stanowisko Prezesa NSA.

Warszawa, dnia 04.08.2010 r.

PINB/I OT/MMŁ/7353/6096/08
Dot. Połczyńskiej 82

DECYZJA NR - IOT/ 359 /2010

Na podstawie art. 104 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) po rozpatrzeniu sprawy dotyczącej samowolnej budowy stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie

umarzam postępowanie administracyjne prowadzone w ramach nadzoru budowlanego w trybie art. 48 ustawy Prawo budowlane.

Uzasadnienie

W dniu 11.06.2008 r. wpłynął do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy wniosek Pana Zbigniewa Kuleszy z prośbą o wydanie decyzji o natychmiastowym wstrzymaniu robót polegających na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez właściwe sądy.

W przedmiotowej sprawie, w związku z pismem Pana Zbigniewa Kuleszy oraz Pana Tomasa Motyki Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy pismem z dnia 23.06.2008 r. zwrócił się z prośbą do Delegatury Biura Architektury i Planowania Przestrzennego Urzędu m. st. Warszawy w Dzielnicy Bemowo o przesłanie kompletu akt w/w sprawy.

Po otrzymaniu w dniu 16.07.2008 r. akt przedmiotowej sprawy przesłanych z Delegatury Biura Architektury i Planowania Przestrzennego w Dzielnicy Bemowo przy piśmie z dnia 11.07.2010 r., w dniu 14.08.2008 r. została przeprowadzona kontrola przez przedstawiciela tut. Inspektoratu.

W czasie kontroli ustalone zostało, iż stacja bazowa telefonii cyfrowej sieci ERA nr 20884 została zainstalowana na dachu budynku mieszczącego się przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie. W/w stacja została wybudowana na podstawie zgłoszenia z dnia 15.01.2008 r. z datą wpływu do Urzędu m. st. Warszawy w Dzielnicy Bemowo w dniu 16.01.2008 r. Zgłoszenie zostało przyjęte bez zastrzeżeń.

W dniu kontroli stwierdzono, że są zakończone wszystkie roboty konstrukcyjne. Obecny w czasie kontroli pełnomocnik Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. Pan Marek Makowski nie posiadał wiedzy czy są zakończone roboty instalacyjne urządzeń nadawczych. W oparciu o załączoną do zgłoszenia identyfikację przedsięwzięcia pod względem wymagania sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, którą opracowała mgr Anna Warząta, w czasie kontroli nie stwierdzono zagrożenia ludzi i mienia.

Pismami z dnia 22.08.2008r. tut. Inspektorat udzielił odpowiedzi Panu Zbigniewowi Kuleszy oraz Tomaszowi Motyce, w którym poinformował, że w świetle powyższych działań oraz przeprowadzonych czynności nie znajduje podstaw do prowadzenia postępowania w ramach nadzoru budowlanego.

W dniu 02.02.2009r. do tut. Inspektoratu wpłynęło pismo Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektrosmażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” z siedzibą w Rzeszowie, w którym wnosi o: „wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie wydania w trybie art. 48 ust. 1 ustawy Prawo budowlane nakazu rozbiórki nielegalnej stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA GSM zlokalizowanej na dachu budynku przy ulicy Połczyńskiej 82 w Warszawie oraz dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu.”

W dniu 02.02.2009r. do tut. Inspektoratu wpłynęło również pismo Pana Zbigniewa Kuleszy, w którym wnosi o: „wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie wydania w trybie art. 48 ust. 1 ustawy Prawo budowlane nakazu rozbiórki nielegalnej stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA GSM zlokalizowanej na dachu budynku przy ulicy Połczyńskiej 82 w Warszawie oraz dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu.”

Decyzją nr I OT/181/2009 z dnia 17.04.2009 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy odmówił nakazania Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy Al. Jerozolimskich 181 rozbiórki stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie.

Od w/w decyzji odwołanie złożyli: Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Eleksroskażeniom „Prawo do życia” oraz Pan Zbigniew Kulesza.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją Nr 1302/09 z dnia 14.07.2009 r. uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w uzasadnieniu podając: „...będzie to budowa wymagająca uzyskania pozwolenia na budowę. Zatem, należy podkreślić, iż przedmiotowa stacja bazowa wykonana została bez uzyskania stosownego pozwolenia na budowę. W tej sytuacji Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy winien podjąć przewidziane w art. 48 ust. 2 w/w ustawy czynności, mające na celu legalizację stwierdzonej samowoli budowlanej. W przypadku wykonania robót budowlanych bez uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, właściwy organ jest bowiem zobowiązany do przeprowadzenia procedury legalizacji w trybie w/w przepisu...”.

Postanowieniem nr I OT/53/2010 z dnia 09.02.2010 r. Powiatowy Inspektor NADZORU Budowlanego dla m. st. Warszawy dopuścił organizację Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Eleksroskażeniom „Prawo do życia” do udziału w niniejszym postępowaniu.

Następnie na podstawie art. 48 ust. 2 i art. 48 ust. 3 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 1118 z późn. zm.) postanowieniem nr I OT/96/2010 z dnia 16.03.2010 r. Powiatowy Inspektor NADZORU Budowlanego dla m. st. Warszawy nałożył na Polską Telefonię Cyfrową Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy Al. Jerozolimskich 181 obowiązek złożenia w tut. inspektoracie: zaświadczenia Prezydenta m.st. Warszawy o zgodności wybudowanej stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, czterech egzemplarzy projektu budowlanego stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA zlokalizowanej na dachu budynku przy ul. Połczyńskiej 82 w Warszawie zawierającego opinię techniczną w zakresie zgodności wykonania robót z przepisami techniczno- budowlanymi oraz oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W związku ze zmianą § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002r. Nr 75 poz. 690) z dnia 22 czerwca 2010 r., wznoszenie anten i masztów na dachach budynków nie wymaga już uzyskania pozwolenia na budowę. Maszty i anteny budowane na dachach budynków nie są już uznawane za budowle telekomunikacyjne, zaliczane SA do kategorii urządzeń. Nowe przepisy mają zastosowanie także do wszczętych już postępowań.

W związku z powyższym, ponieważ postępowanie prowadzone w trybie art. 48 ustawy prawo budowlane nie znajduje uzasadnienia **orzeczono jak na wstępie.**

Pouczenie

Od decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie za pośrednictwem Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy (ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa) w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Z up. Powiatowego Inspektora
Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy
Kierownik Oddziału Terenowego

B. Matyska
Barbara Matyska